

עין מושפט
גר מצוה

בב א מ"י פ"ט מהל'
מנהל ונהל ה' א'
וסי' ה' א' פנה ללוח ק"ו
טושי"ע י"ד ס"י קנה ע"י
ה'
בב ב מ"י פ"י מהל'
מנהל ה' ו'
בב ג ומ"י פ"ט ה' ה'
א' פנה שם טושי"ע
י"ד ס"י קנה ה'
בב ד ה' ו' מ"י פ"ט
מהל' מנהל ה' ד'
פנה ע"י כב טושי"ע ס"י
ט'
בב ז מ"י פ"ח מהל' מנהל
וניהל ה' א' פנה ללוח
ק"ו טושי"ע י"ד ס"י קנה
ע"י א'
בב ח ט' מ"י פ"ט פ"ט
ה' ו' ו' פנה ס"י קנה
טושי"ע י"ד ס"י קנה א'
בב י ו' מ"י פ"ד ה' ה'
י"ד פנה שם טושי"ע
מ"י ס"י רל"ג פ"י ז'

איזהו נשך פרק חמישי בבא מציעא

מסורת הש"ס

א' [שבת סג: ב"ב סג: ט'
סוכות נג: ז"ק סג: א'
ט' מהיר"מ ג' ע"ן מ"ס
כ"ב פ"ח ד"ה הלל, ט' דף
ע"א: ט' [למקן ע"א:]

גיליון הש"ס

ג"כ יא' יא' פ"ח
ב"ב א' ע"ן כ"ב דף ע"ח
ע"א מ"ס ד"ה הלל:

מוסף רש"י

שקילא טיבותיך
ושדייא אחיורי. נטולה
טובתך ומטולה על הקולס
ישבת סג: כ"ב פ"ח ב"ב ע"ג
על החלוקים [בכחות ג' א']

ופוסקין על שער שבשוק אע"פ
היא יאל השער פוסקין איכא למ"ד אין פוסקין על
שער שבשוק ומוקי לה למתני' באלכנאי וזרני ולא היה לו לפוש
כן דלפילו לרי' יוחנן דאמר לקמן
מורה דלא בעינן תרעא דמשך כולי
האי כמו אלכנאי וזרני ולא בעי
אלא כדוממוס ולא אמר ר' יוחנן
דאין פוסקין אלא בשוק של עיריות
וא"ת והיכי שמעין מר' ינאי דפוסק
על שוק של עיריות ולא בעינן דדוממוס
ו"ל דהכי דייק מדאמר רבי ינאי מה
לי הן מה לי דמיהן ויכול לפרוע לו
דמיס כמו שיכול לפרוע לו חטין
משום דמן חטין יכול למלוא דמיס
ה"ג פוסקין אפילו על שוק של
עיריות דיומך זדמן לבעל המעות
לקנות חטין אפי' בשוק של עיריות
ממה שזדמן לבעל חטין למכור אפילו
בשוק של אלכנאי וזרני:

מה לי הן ומה לי דמיהן אמרין מה לי דמיהן
ומה לי הן גמי אמרין י'ופוסקין על שער
שבשוק ואע"פ שאין לו איתוביה רב פפא
ורב הונא בריה דרב יהושע לרבא כולם אם
יש לו מותר אם אין לו אסור אמר להו' יהתם
הלוואה הכא זביני רבה ורב יוסף דאמרי
חרויהו מאי טעמא אמרו רבנן פוסקין על
שער שבשוק ואע"פ שאין לו דאמר ליה
י'ושקילא טיבותיך ושדייא אחיורי מאי אהנית
לי אי הוו לי זוזי בידי הוה מזובינא בהיני
ובשילי בזולא אמר ליה אבי' לרב יוסף אלא
מעתה מותר ללות סאה בסאה משום דמצי
א"ל שקילא טיבותיך ושדייא אחיורי דאמר
ליה חטי דקרחי באכלנאי א"ל התם הלוואה
הכא זביני אמר ליה אדא בר אבא לרבא
והא בעי למיתב זוזי לספסירא א"ל דקא
יהיב ליה גמי רב אשי אמר זוזי דאינשי אינרו
עברי ליה ספסירותיה: רבה ורב יוסף דאמרי
חרויהו יהאי מאן דיהיב זוזי אתרעא חריפא
צריך לתחזווי לבי דרי למאי אי למקנא הא
לא קני אי לקבולי עליה מי שפרע כי לא
מיתחזי גמי מקבל עליה מי שפרע י'לעולם
לקבולי עליה מי שפרע ומאן דיהיב זוזי
אתרעא י'חריפא] לבי תרי תלתא יהיב אי
מיתחזי ליה סמכא דעתיה ואי לא אמר ליה
אמינא דאשכחתי פירי דשפירי מדידי ושקלת
אמר רב אשי השתא דאמרת משום מסמך
דעתא י'אפילו אשכחיה בשוקא וא"ל סמכא
דעתיה: אמר רב נחמן י'כללא דרבייתא כל
אגר נטר ליה אסור ואמר רב נחמן יהאי
מאן דיהיב זוזי לקראיה וקא אזלי ד' ד'
וא"ל יהיבנא לך ה' ה' איתנהו גביה שרי
ליתנהו גביה אסור פשיטא לא צריכא ד'אית
ליה אשראי במתא מהו דתימא כיון דאית
ליה אשראי במתא כעד שיבא בני או עד
שאמצא מפתח דמי קמ"ל כיון דמחסי
גוביינא כמאן דליתנהו דמי: ואמר רב
נחמן יהאי מאן דאזויף פשיטי מחבריה
ואשכח ביה טופיינא לא בכדי שחרעת טועה
מיחייב לאהדוריה ליה *ואי לאו מתנה
י'בעלמא הוא דיהיב ליה היכי דמי בכדי
שחרעת טועה אמר רב אחא בריה דרב יוסף
בעישורייתא

ואמר ליה יהיבנא דך חטשה
בוואו. פ"י לזמן פלוני
איתנהו שרי ליתנהו אסור אכל ד'
כוזא שרי לפסוק כיון שכן השער
דפוסקין על שער שבשוק וא"ת אמאי
אסור לפסוק חמשה כוזהו מאי שאל
טרשא דרב נחמן גופיה אמר לקמן
(דף סה.) טרשא שרי למכור סחורה
בהמנה ביתר מדמיה וכלנא שלא
יפרש [ולן] אס מעשיו כפחות וי"ל
כיון דלזלי הכא ד' כוזהו הוה כאלו
פירש אס מעשיו כפחות ואס לזמן
פלוני ביתר ולפי זה לא שרי ר"ג
לקמן טרשא אלא דנדר שאין שוממו
ידועה גנון פרה או טלית אכל פירות
אס יאל השער אסור לעשות מהן
טרשא: מהו דתיבא בעד שיבא
בני דמי קמ"ל. וא"ת והא רב נחמן
פסק לקמן בשליה פירקין (דף עה.)
כהלל דאמר עד שיבא בני וי"ל
דודאי דרך הלוואה אסור אפילו סאה
בסאה אכל דרך מקח וממכר כי
הכא שרי אפי' ה' בלרבע דאי לאו
הכי תקשה דאפילו רבנן לקמן לא
שרי אלא סאה בסאה אכל סאה
בסאתים לא אלא כדפרישית דדרך
מקח וממכר שרי טפי חמש בלרבע
מדרך הלוואה אפילו סאה בסאה דהכי
שרי לכ"ע וא"ת דטושי"ע ה"ל לאתוי
הכא דפוסק על הגדיש דמייא טפי
דהוי מקח וממכר וי"ל דפוסק עמו
על הגדיש לא שרינן אלא לפסוק עמו
בשער לקוטות אכל לפסוק שרי שיתא
בחמשה לא כיון דאכתי לית ליה
שעדיין צריך תיקון ואי מויל גביה

כולי האי מחוי כגמר נטר אכל כשיש
ביה בנו או הבהא מפתח מותר אפילו
נעשה כעד שיבא בני ושרי הכא לכ"ע
דשרי התם לרבנן:
בעישורייתא

אלא בעל המעות להוליך לו מבוזא: האי מאן דיהיב זוזי אפרעא
חריפא. הפוסק על הפירות עד שלא יאל השער הברור אלא שער
הבכיר שהוא סמוך לקציר שהלקוטות מוכרין בוולא זה סאה זה
סאתים ותנן מתני' (לקמן דף ע"ב:) דאס יש לו מותר לפסוק ואע"פ שלא
צריך הלוואה לאיסתווי אבי דרי. של מוכר כשהוא דש חורה מבוזאחו
אלא בעל המעות להוליך לו מבוזא: האי מאן דיהיב זוזי אפרעא
חריפא. הפוסק על הפירות עד שלא יאל השער הברור אלא שער
הבכיר שהוא סמוך לקציר שהלקוטות מוכרין בוולא זה סאה זה
סאתים ותנן מתני' (לקמן דף ע"ב:) דאס יש לו מותר לפסוק ואע"פ שלא
צריך הלוואה לאיסתווי אבי דרי. של מוכר כשהוא דש חורה מבוזאחו
אלא בעל המעות להוליך לו מבוזא: האי מאן דיהיב זוזי אפרעא
חריפא. הפוסק על הפירות עד שלא יאל השער הברור אלא שער
הבכיר שהוא סמוך לקציר שהלקוטות מוכרין בוולא זה סאה זה
סאתים ותנן מתני' (לקמן דף ע"ב:) דאס יש לו מותר לפסוק ואע"פ שלא
צריך הלוואה לאיסתווי אבי דרי. של מוכר כשהוא דש חורה מבוזאחו

אלא בעל המעות להוליך לו מבוזא: האי מאן דיהיב זוזי אפרעא
חריפא. הפוסק על הפירות עד שלא יאל השער הברור אלא שער
הבכיר שהוא סמוך לקציר שהלקוטות מוכרין בוולא זה סאה זה
סאתים ותנן מתני' (לקמן דף ע"ב:) דאס יש לו מותר לפסוק ואע"פ שלא
צריך הלוואה לאיסתווי אבי דרי. של מוכר כשהוא דש חורה מבוזאחו
אלא בעל המעות להוליך לו מבוזא: האי מאן דיהיב זוזי אפרעא
חריפא. הפוסק על הפירות עד שלא יאל השער הברור אלא שער
הבכיר שהוא סמוך לקציר שהלקוטות מוכרין בוולא זה סאה זה
סאתים ותנן מתני' (לקמן דף ע"ב:) דאס יש לו מותר לפסוק ואע"פ שלא
צריך הלוואה לאיסתווי אבי דרי. של מוכר כשהוא דש חורה מבוזאחו